

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/127/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111218025
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2111218025.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobkyne: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., t.č. bytom O. XX, J., proti žalovanému: B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, M., o zaplatenie 4.979,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 4.979,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do zaplatenia, a to do 75 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

IV. Štát má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 03.08.2011, doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.08.2011, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.979,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% týždenne z istiny od 21.08.2008 do zaplatenia a povinnosť nahradiť jej trovy konania.

2. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 13C/127/2011-24 zo dňa 07.12.2011 bola žalobkyňa oslobodená od súdnych poplatkov.

3. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 13C/127/2011-72 zo dňa 10.09.2012 bola pripustená zmena petitu žaloby v časti úroku z omeškania, po právoplatnosti ktorej sa žalobkyňa v konaní namiesto pôvodného petitu domáha zaplatenia sumy 4.979,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

4. Vo veci rozhodol Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 13C/127/2011-108 zo dňa 20.05.2013, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Na základe odvolania podaného proti uvedenému rozsudku žalovaným rozhodoval vo veci Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č.k. 9Co/336/2013-131 zo dňa 30.01.2014 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Vo veci následne rozhodol Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 13C/127/2011-151 zo dňa 02.10.2014, ktorým vo výroku I. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 1.486,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do 06.05.2011 a zo sumy 1.486,15 eura od 07.05.2011 do zaplatenia, vo výroku II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol, vo

výroku III. zaviazal žalobkyňu povinnosťou zaplatiť žalovanému (nesprávne uvedené „navrhovateľovi“) náhradu iných trov konania v sume 119,40 eura, a vo výroku IV. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 9,56 eura. Na základe odvolania podaného proti uvedenému rozsudku žalobkyňou aj žalovaným rozhodoval vo veci Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č.k. 9Co/407/2014-180 zo dňa 26.11.2015 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň súdu prvej inštancie nariadil doplniť dokazovanie podrobným výsluchom strán sporu, pričom má využiť dostupné procesné prostriedky na zabezpečenie výsluchu žalovaného. Tiež nariadil súdu prvej inštancie vykonať vo výroku III. rozsudku opravu osoby, ktorej má žalobkyňa zaplatiť náhradu iných trov konania.

6. Podľa § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. (2)

7. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 15.08.2008 požičala žalovanému sumu 150.000,- Sk (4.979,09 eura) s tým, že žalovaný pôžičku vráti najneskôr do 20.08.2008. Pre prípad omeškania žalovaného so splácaním pôžičky si vzájomne dohodli úrok z omeškania vo výške 10% týždenne. Žalovaný však dlh nevrátil a žalobkyňa bola nútená podať okrem žaloby na súd aj trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo PZ J.. Po zmene petitu žaloby (pripustenej uznesením č.k. 13C/127/2011-72 zo dňa 10.09.2012) žiadala žalobkyňa okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do zaplataenia. Žalobkyňa v priebehu celého konania ako dôkazy označila Čestné vyhlásenie zo dňa 15.08.2008, Zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 23.04.2011, Uznesenie ORPZ v Trnave ČVS: ORP-761/OEK-TT-2011 zo dňa 03.04.2012, Sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ zo dňa 23.04.2012, Potvrdenie zo dňa 10.04.2012, doklady č.l. 59-63, zmluvy č.l. 64-67, Darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena zo dňa 21.01.2010, výsluch žalobkyne a svedka U.. J. Z..

9. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaní dňa 28.03.2012, pričom uviedol, že čo sa týka pôžičky od žalobkyne, z tejto pôžičky vrátil žalobkyňi sumu 3.492,94 eura, a to na účet do J. a.s. na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Toto bolo učené v zmysle dodatku č. 1 ku kúpno-predajnej zmluve uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX. Išlo o predaj bytu žalovaného v J. na ul. O. X, X-izbový byt s príslušenstvom, ktorého ho bol sám majiteľom. Ústne sa dohodli, že časť z pôžičky v sume 3.492,94 eura jej bude zaslaná na jej účet, čo sa aj stalo. Čo sa týka zvyšnej časti pôžičky približne vo výške 1.250,- eur, dohodol sa ústne so žalobkyňou, že táto suma bude použitá na vyrovnanie dlhu na nájomnom v predmetnom byte, kde ona s ním bývala rok a pol, teda počas celého vlastníctva predmetného bytu z jeho strany. Dodatok ku kúpnej zmluve robili v realitnej kancelárii, kde bola prítomná žalobkyňa. Prítomný pri uzatváraní tohto dodatku k zmluve bol pán D. A. - J. X., s.r.o., G. ul., J.. Menovaný sprostredkoval predaj bytu žalovaného a bol za ním s týmto dodatkom k zmluve aj v M.. Žalobkyňa sľúbila pred pánom D., že zvyšná časť pôžičky bude použitá na zaplataenie dlhu na nájomnom na predmetný byt, všetko realizovala realitná kancelária, ktorú žalovaný označil. Všetko medzi žalovaným a žalobkyňou robil ako sprostredkovateľ majiteľ realitnej kancelárie pán D.. Žalovaný v priebehu celého konania ako dôkazy označil Dodatok č.1 ku kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 26.04.2011, potvrdenie ÚPSVaR J. zo dňa 28.03.2012 a výsluch svedka A. D..

10. K uvedenej obrane žalovaného žalobkyňa uviedla, že žalovaný zavádzal, keď tvrdil, že sumu 3.492,94 eura, ktorú poukázal na účet žalobkyne, treba započítať voči vymáhanej pohľadávke. Žalobkyňa predložila kópiu uznesenia ORPZ v J. odbor kriminálnej polície sp.zn. ČVS:F. zo dňa 03.04.2012, pričom uviedla, že má za to, že uvedená suma bola len vrátením investícií žalobkyne do majetku žalovaného, a nie je preto možné započítať s vymáhanou pohľadávkou. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zaplatila za žalovaného dňa 21.02.2011 sumu 750,- eur ako časť dlžnej sumy za náklady na bývanie, zaplatila poisťné za byt žalovaného dňa 15.03.2011 vo výške 29,05 eura, postupne spláca dlh za používanie mobilného telefónu, ktorý bol síce zakúpený na jej meno, avšak užíva ho žalovaný a ten za jeho používanie neplatil, zaplatila faktúru č. 3090317 vo výške 1.402,23 eura za plastové okná

a žalúzie, zaplatila 490,59 eura za dlažbu, platila za elektrickú energiu 84,64 eura a ďalšie splátky za mobilný telefón. Toto a veľa ďalších svojich finančných prostriedkov investovala do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného a na potreby žalovaného. Okrem toho žalovaný zakladal v záložniach v J. zlaté šperky patriace žalobkyni. Pokiaľ ide o sumu zaslanú na základe Dodatku č. 1, táto bola len vrátením investícií, o ktorých existencii predložila žalobkyňa písomné dôkazy. Nemá písomný doklad o dohode o vrátení investícií medzi žalobkyňou a žalovaným, išlo o ústnu dohodu.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 03.08.2011, Čestným vyhlásením zo dňa 15.08.2008, Zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 23.04.2011, Dodatkom č.1 ku kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 26.04.2011, Odpoveďou J. a.s. zo dňa 05.04.2012, Vyjadrením žalobkyne zo dňa 22.05.2012, Uznesením ORPZ v J. ČVS: F. zo dňa 03.04.2012, Sťažnosťou proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ zo dňa 23.04.2012, Potvrdením zo dňa 10.04.2012, dokladmi č.I. 59-63, zmluvami č.I. 64-67, odvolaním žalovaného zo dňa 28.09.2012, odvolaním žalobkyne zo dňa 27.10.2014, odvolaním žalovaného zo dňa 29.10.2014, vyjadrením žalobkyne zo dňa 23.12.2014, Darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 21.01.2010, vyjadrením žalovaného zo dňa 09.05.2016, potvrdením ÚPSVaR J. zo dňa 28.03.2012, výsluchom žalobkyne, žalovaného, svedka A. D. a svedka U.

12. Pokiaľ ide o prítomnosť žalovaného na pojednávaní, súdu sa ani za použitia všetkých dostupných procesných prostriedkov (predvolanie, poriadková pokuta, predvedenie) nepodarilo zabezpečiť výsluch žalovaného na pojednávaní a vykonať konfrontáciu so žalobkyňou. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil ani po uložení poriadkovej pokuty, pričom úspešný nebol ani viacnásobný pokus o jeho predvedenie prostredníctvom príslušného OOPZ. Súd pritom obavy žalovaného z fyzického útoku žalobkyne uvádzané v ospravedlnení zo dňa 09.05.2016 považoval len za účelové, a to s prihliadnutím na zhoršený zdravotný stav žalobkyne, ako aj skutočnosť, že žalovaný sa dostavil na pojednávanie dňa 28.03.2012, hoci tvrdené fyzické útoky mali začať v roku 2011, preto obavy o niekoľko rokov neskôr nepôsobia dôveryhodne. Na poslednom pojednávaní potom súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil, hoci v e-mailly zo dňa 14.07.2016 vyjadril ochotu sa na pojednávanie dostať. Súd zároveň poukazuje na ustanovenie § 195 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd nariadi výsluch strany na návrh, ktorý nebol urobený.

13. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

14. Z Čestného vyhlásenia podpísaného žalovaným dňa 15.08.2008 vyplýva, že v ňom žalovaný vyhlasuje na svoju česť, že prevzal od žalobkyne sumu 150.000,- Sk ako pôžičku, ktorú sa zaväzuje vrátiť do 20.08.2008 a zaväzuje sa v prípade omeškania zaplatiť úrok z omeškania 10% týždenne. Pravosť podpisu žalovaného je na listine úradne osvedčená.

15. Z Darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 21.01.2010 vyplýva, že ju uzatvorili žalovaný ako darca a žalobkyňa ako obdarovaná, pričom predmetom darovania bol byt č. XX na X. p. bytového domu na ul. O. X v J., ako aj spoluvlastnícky podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach k bytu, pričom zároveň malo byť zriadené vecné bremeno doživotného užívania bytu pre darcu. Podpisy oboch zmluvných strán sú úradne osvedčené.

16. Z Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 26.04.2011, uzavretého medzi žalovaným ako predávajúcim a Z. W. a W. I. ako kupujúcimi vyplýva, že suma 3.492,94 eura má byť zaslaná na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX., zriadený v J.

17. Z Odpovede O. a.s. zo dňa 05.04.2012 vyplýva, že na bežný účet číslo XXXXXXXXXXXX. patriaci subjektu F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bola pripísaná suma 3.492,94 eura dňa XX.XX.XXXX.

18. Z uznesenia ORPZ v J. ČVS:F. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaný počas trestného stíhania uviedol, že žalobkyňa do bytu na O. X v J. investovala svoje peniaze, a to vo výške cca 2.500,- eur, za ktoré realizovala prerobenie bytu a 1.000,- eur na nákup nábytku.

19. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 09.05.2016 vyplýva, že žalovaný trvá na tom, že čo sa týka pôžičky od žalobkyne, vrátil z nej žalobkyni sumu 3.492,94 eura, a to na jej účet do J., a.s., na základe dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 26.04.2011, kde išlo o predaj jeho bytu na ul. O. X v J.. O

zaslaní sumy 3.492,94 eura na účet žalobkyne sa ústne dohodli. Čo sa týka zvyšnej sumy, tak sa ústne dohodli, že zvyšok pôžičky približne 1.250,- eur bude použitý na vyrovnanie dlhu na nájomnom v predmetnom byte, kde žalobkyňa so žalovaným bývala asi rok a zvyšok len sama, teda bývala v predmetnom byte počas celého vlastníctva bytu žalovaným. Dodatok a ústnu dohodu robili v realitnej kancelárii J. s.r.o. za prítomnosti p. A. D.. Tvrdenia žalobkyne ohľadne jej investícií do predmetného bytu sú len jej tvrdením, nakoľko aj žalovaný investoval do bytu, a to kúpením zariadenia do bytu (televízor, chladnička s mrazničkou, mikrovlnka, nábytok, prerábkou bytu, ...), čo po vzájomnej dohode nechal ako protihodnotu za nejaké úroky za pôžičku poskytnutú žalobkyňou jeho osobe. Chce požiadať súd, aby preskúmal hodnovernosť tvrdenia žalobkyne o poskytnutej výške pôžičky, nakoľko žalovaný nemá ako dokázať, že išlo v skutočnosti o pôžičku vo výške 15.000,- Sk, a nie ako je uvedené v Zmluve o pôžičke (150.000,- Sk). Nakoľko bol žalovaný v danom období vo finančnej tiesni, tak bol nútený prijať podmienky žalobkyne, ale nech žalobkyňa preukáže súdu, ako prišla k hotovosti 150.000,- Sk, ktoré mu údajne požičala, keď je počas celého života na invalidnom dôchodku. Žalovaný uznáva, že z dôvodu jeho finančnej tiesne podpísal nevýhodnú - úžernícku zmluvu so žalobkyňou, a tak trvá na tom, aby žalobkyňa preukázala pôvod peňazí, nakoľko okrem invalidného dôchodku nemá žiaden preukázateľný príjem. Ďalej žalovaný uviedol, že počas roku 2010 robil žalobkyňi osobného asistenta, kde na základe výkazov o výkone osobnej asistencie za rok 2010 jej ÚPSVaR J. vyplatil spolu sumu 2.825,10 eura. Aj túto sumu si ponechala. To, že si žalobkyňa nepamätá ich ústne dohody, je možno z jej zisťných dôvodov - obohatiť sa na úkor žalovaného, alebo že má plný invalidný dôchodok priznaný hlavne preto, že bola niekoľkokrát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení a pravidelne užíva utlmujúce lieky, ktoré znižujú jej rozpoznávaciu schopnosť. Z tohto dôvodu žiada žalovaný súd, aby nechal preskúmať duševný stav žalobkyne. Ďalej žalovaný uviedol, že nie je pravda, že sa pobil - dostal do konfliktu s realitným maklérom A. D., ale naopak žalobkyňa s jej dcérou žalovaného fyzicky napadli, na čo zavolať policajnú hliadku. Trvá na tom, aby súd skúmal aj dôvod, prečo žalobkyňa nežiadala o vrátenie pôžičky skoro 3 roky. Naďalej žalovaný trvá na tom, že voči žalobkyňi nemá žiaden dlh, a že sa s ňou finančne dostatočne vysporiadal, a to tak, že suma 3.492,94 eura bola poukázaná na účet žalobkyne v J., a.s., suma 1.250,- eur bola zápočet polovice dlžného na nájme, suma 2.000,- eur zariadenie bytu prenechané žalobkyňi, suma 2.825,10 eura ako suma, ktorú poskytol V. J. žalobkyňi ako príspevok na výkon osobnej asistencie, ktorú vykonal žalovaný, pričom celú sumu za rok 2010 si žalobkyňa ponechala, spolu 9.568,04 eura, ktorá suma je podľa žalovaného dostatočným splatením jeho dlhu voči žalobkyňi.

20. Svedok A. na pojednávaní dňa 02.10.2014 po nahliadnutí do spisu na dodatok č. 1 z č.l. 46 uviedol, že dodatok bol robený len čisto kvôli zmenám v rozdelení súm, spomína si, že bol problém s rozdelením súm v pôvodnej kúpnej zmluve a bolo potrebné vypracovať dodatok, pričom má dojem, že navrhovateľom tohto dodatku bol žalobca, resp. logicky mu vyplýva, že on to navrhol. Najskôr uviedol, že žalobkyňa nebola prítomná pri uzatváraní dodatku, neskôr sa opravil, že si nepamätá, či bola žalobkyňa prítomná pri uzatváraní kúpnej zmluvy a pri uzatváraní dodatku, stretával sa s ňou ohľadom zmluvy predaja bytu na O. ulici až do uzatvorenia kúpnej zmluvy. Nebol svedkom žiadnej ústnej dohody medzi žalobkyňou a žalovaným. Ohľadom zmluvy o pôžičke má informácie len od žalobkyne, ktorá ju spomínala. Bol svedkom výmeny názorov medzi žalobkyňou a žalovaným ohľadom financií, ale nepamätá si podrobnosti ani konkrétne sumy. Pokiaľ ide o konkrétnu sumu 3.492,94 eura v dodatku č. 1, nevie prečo išlo práve o túto sumu, bol to pravdepodobne návrh žalovaného. Ďalej svedok uviedol, že suma 3492,94 eura bola podľa jeho názoru vrátením peňazí zo zmluvy o pôžičke, čo sa domnieva z toho dôvodu, že mu o zmluve o pôžičke hovorila žalobkyňa. Nevie, akú sumu požičala žalobkyňa žalovanému, o uvedenej sume mu nepovedal nič ani žalovaný.

21. Žalobkyňa pri výsluchu strany sporu na pojednávaní uviedla, že žiadala od žalovaného, aby jej vrátil investície do bytu na O. Q. v J., pričom o toto ho žiadala len ústne, písomne nie. O sume 3.492,94 eura, ktorá jej prišla na účet, si myslela, že ide o vrátené investície. Nepamätá si, či bola pri uzatváraní Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 26.04.2011, ale vie o tom, že tam bol prítomný svedok (pozn. A. D.). Bola jej zaslaná suma 3.492,94 eura, pretože to bola suma, ktorá predstavovala všetky jej investície do bytu. Ďalej uviedla, že do bytu na O. investovala sama, žalovaný do bytu nič nevložil. Žalovaného vyzývala na to, aby jej vrátil požičané peniaze v realitnej kancelárii za prítomnosti svedka A.. Nie je pravdou, že by suma 3492,94 eura mala byť vrátenou časťou pôžičky. K žalovaným tvrdenému dlhu na nájomnom vo výške 1.250,- eur uviedla, že takýto dlh ona nemala, pretože platby robila ona a takto sa ústne nedohodli. Ďalej uviedla, že žalovaný nič neplatil, mal všade dlhy a ju chcel iba dostať o byt. K výpovedi svedka uviedla, že svedok klamal, podľa jej názoru vedel, že išlo o vrátenie investície do bytu v prípade sumy 3.492,94 eura. Ona svedkovi predložila doklady, podľa ktorých vypočítal túto sumu.

Svedkovi dávala tie doklady, ktoré sú založené v spise. Ďalej uviedla, že svedok nevyzvedal všetko čo vie, dostal sa do konfliktu so žalovaným, pobili sa. Podľa jej názoru sú žalovaný so svedkom dohodnutí. Investície sa prejednávajú v realitnej kancelárii u svedka, kde inde by išli. Žalobkyňa ďalej pri výsluchu uviedla, že po zakúpení bytu na O. ulici v J. v byte spolu so žalovaným žili rok. Za účelom zakúpenia bytu na O. ul. v J. si žalovaný zobral úver s tým, že ona mu požičala 150.000,- Sk. Žalobkyňa sa potom dozvedela, že úver nesplácal. Ona zo svojho dôchodku platila všetko, čo sa týkalo užívania bytu, do fondu opráv, za vodu, elektrinu, žalovaný neplatil nič, pretože nemal žiaden príjem. V byte sa prerábala kúpeľňa, kuchyňa, spálňa, WC, chodba, prerábalo sa preto, lebo pôvodné bolo staré. Robili sa nové dlažby, obkladačky, kuchynská linka, vaňa, batérie, plastové okná. Ako vlastník bytu na O. ulici bol vedený žalovaný, potom bola spísaná právnu zástupkyňou žalobkyne darovacia zmluva, ktorú žalovaný aj podpísal. Táto však nebola podaná na katastri, pretože právna zástupkyňa povedala žalovanej, že má čas 3 roky, tak žalobkyňa čakala. Čakala, že suma 150.000,- Sk jej bude vyplatená z banky po predaji bytu na O. ulici. Táto suma jej vyplatená nebola, len jej bola vyplatené po predaji bytu nejaká suma. Žalovaný jej sľúbil, že jej vráti aj peniaze, ktoré investovala do jeho bytu, aj peniaze zo zmluvy o pôžičke. V realitnej kancelárii, keď sa predával byt na O. ulici, tam presviedčali pracovníci, aby jej žalovaný vrátil aspoň za tie náklady, čo investovala do bytu - plastové okná, linku, dvere a iné. Svedok, čo tu bol minule, on sám povedal žalovanému - „veď dajte jej pán K., veď ona do toho bytu investovala“. Svedok sa volá D.. Potom jej bola zaslaná na účet suma 3.492,94 eura. Suma zo zmluvy o pôžičke jej žiadna zaslaná nebola. Potom, čo boli žalovanému vyplatené peniaze za byt, od neho v banke žalobkyňa pýtala peniaze zo zmluvy o pôžičke, vtedy aj odpadla a volali jej záchranku, rozčuľovala sa, a preto aj odpadla a žalovaný utiekol. Kúpna cena bytu na O. ulici v J. bola 1.350.000,- Sk, žalovaný si zobral úver 900.000,- Sk, žalobkyňa dala 450.000,- Sk, toto dala predávajúcej S. D..

22. Svedok U. Z. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa je jeho svokra, žalovaného pozná v tom smere, že so žalobkyňou žil. Svokra bývala na Y. ulici, kde mala X-izbový byt, na tomto byte mala úver, založila byt na Y., aby mala nejaký úver. Potom sa zoznámila so žalovaným, spolu tam bývali v byte, byt bol po rekonštrukcii, v perfektnom stave. Bol tam nový nábytok, všetko zabezpečila ona. Potom vie svedok to, že oni sa dohodli, že predajú tento byt na Y. Q. a kúpia alebo vymenia 1-izbový byt za dvojizbový byt, aby mohli byť v blízkosti dcéry žalobkyne, ktorá bývala na O. X.. Žalovaný povedal, že zoberie úver, ktorý bude sám splácať, žalobkyňa nech si vyplatí úver v F. zaplatí prerábku bytu na O. X a ostatné peniaze jej zostanú. Na O. X sa prerábali nové okná, podlaha, kuchyňa, kúpeľňa, vodoinštalácia, niečo z elektroinštalácie, konkrétne detaily nevie presne, nie je na toto odborník, chodil sa tam pozerat'. Prerábka bola financovaná z peňazí predaja bytu na Y. ulici, lebo žalovaný nemal peniaze. To, že nemá peniaze, vedel svedok z toho, že hovoril, že si musí zobrať úver na byt a aj z toho, že svedok osobne im požičal peniaze. Potom svedok vie, že keď sa kupoval byt na O., bol pri preberaní peňazí, bolo to na C. dome v bare v J., myslí, že išlo o T. O.. Išlo o peniaze, ktoré platila žalobkyňa pani D., predávajúcej bytu, výšku uviesť nevie. Potom si ešte pamätá to, že žalovaný stále tvrdil žalobkyňi, že darovacou zmluvou daruje byt žalobkyňi na O. X, nakoľko ona predala byt na Y. ulici. Svedok vie o tom, že keď prišli peniaze z F. I., bolo to okolo 250.000,- Sk, žalobkyňa poslala žalovanému na účet 250.000,- Sk, s tým, že sa budú z týchto peňazí platiť investície do bytu, avšak žalovaný mal exekúcie a tieto peniaze stiahol žalovanému exekútor. Svedok dokonca na papieroch videl, že čiastka v uvedenej výške bola predmetom exekúcie v prospech daňového úradu. Žalovaný stále tvrdil, že má dcéru v W., a že peniaze budú žalobkyňi v plnej výške vrátené. Keď si pýtal naspäť svoje peniaze svedok, stále ho žalovaný klamal. Svedok im požičal 18.000,- Sk na zakúpenie chladničky, tieto mu mal vrátiť žalovaný, stále sa odvolával, že budú, začal ho klamať stále, svedok upozorňoval svokru, táto mu vtedy neverila. Neskôr boli svedkovi vrátené peniaze po splátkach svokrou. Neskôr zistili, že si vymieňa karty v telefóne. Klamal tak asi 8-9 mesiacov. Nakoniec zistili, keď prišli papiere z bytového, že sa neplatí úver ani platby za byt na O. ulici X. G. dokonca, že banka zoberie byt. Všetky písomnosti vždy zobral žalovaný zo schránky a zničil. Až keď sa odsťahoval z bytu, zistili z písomností, ktoré prišli do schránky, a ktoré žalovaný predtým vyberal a likvidoval, že hrozí exekúcia na byt a žalobkyňa má na platbách na byt nedoplatok v hodnote 15.000,- Sk. Následne sa svedok s jeho ženou rozhodli tak, že vyplatia dlžobu na byte, aby bytové družstvo neurýchlilo exekúciu, následne sa dlžná čiastka vyplatila na dva krát. Potom išli za nejakým právnikom, ktorý im poradil, aby sa byt urýchlene predal, vyplatili sa všetky pohľadávky, s tým, že takto ho predajú oni a nie exekútor, s tým, že by mal byť zisk väčší. Potom išli do realitnej kancelárie - svedok, svokra, svedkova manželka. Pracovník realitnej kancelárie bol veľmi ústretový, uviedol, že si všetko preverí, následne sa stretli o 3 dni, kde im povedal, že na uvedenom byte je zábezpeka zo strany banky na LV, a potom, že žalovaný má viacero iných exekútorov, preto bude veľmi ťažké predat' uvedený byt a keď tak, čo najskôr, pretože inak si dajú na uvedený byt plombu. Všetko obehli s tým pánom spolu, svedok,

on a svokra. Nakoniec bol potrebný súhlas žalovaného. Potom sa na základe viacerých urgencií stretli z realitnej kancelárie so žalovaným. Byt sa predal a po zaplatení všetkých výdavkov a všetkých exekúcií, ktoré mal žalovaný a všetkého, čo súviselo s ním, všetko sa muselo povyplácať, pretože inak by to nešlo, zostalo žalobkyni 3.000,- eur. Potom bol svedok nútený zobrať žalobkyňu k nemu bývať na pol roka. Táto bola bez príjmu, bez peňazí, bez všetkého. Svedok nebol prítomný pri uzatváraní kúpnej zmluvy na byt na O. X. To si riešili žalovaný a realitná kancelária. Nebol prítomný pri tom, keď sa hovorilo o investíciách do tohto bytu.

23. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

24. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

25. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

26. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

27. Podľa § 558 veta prvá OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

28. Podľa § 566 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

29. Podľa § 569 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ je povinný vydať dlžníkovi na jeho požiadanie písomné potvrdenie o tom, že dlh bol úplne alebo čiastočne splnený. (1) Dlžník je oprávnený plnenie odprieť, ak mu veriteľ nevydá zároveň potvrdenie. (2)

30. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

31. Podľa § 581 ods. 2 veta druhá OZ, proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

32. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

33. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 10a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2008), výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska²) platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je z väčšej časti dôvodná.

38. Uzavretie Zmluvy o pôžičke na sumu 150.000,00 Sk so splatnosťou dňa 20.08.2008 mal súd za preukázané z Čestného vyhlásenia žalovaného zo dňa 15.08.2008, pričom medzi stranami sporu táto skutočnosť ani sporná nebola, čo vyplýva z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 28.03.2012, kedy pôžičku ani jej výšku nespochybnil. Pokiaľ žalovaný spochybnil výšku pôžičky v podaní zo dňa 09.05.2016 (a síce, že malo ísť v skutočnosti o pôžičku v sume 15.000,- Sk), súd má za to, že vzhľadom k tomu, že tak urobil až po značnom čase od začatia konania, ide len o účelové tvrdenie. Navyše, uvedené je v rozpore s iným tvrdením žalovaného, a síce, že suma 3.492,94 eura mala byť plnením zo zmluvy o pôžičke, nakoľko v prípade pôžičky vo výške 15.000,- Sk (497,91 eura) by ním uvádzané plnenie vo výške 3.492,94 eura bolo nelogické. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovaným, a síce, aby bol zisťovaný pôvod peňazí, pretože skutočnosť, odkiaľ pochádzali peniaze požičané žalovanému, nie je pre posúdenie predmetnej veci relevantné, okrem toho súd poukazuje na to, že v konaní bolo výpoveďou žalobkyne, ako aj výpoveďou svedka Ing. Ľubora Pivoňa preukázané, že sumu 150.000,- Sk mala žalobkyňa z predaja bytu na Y. Q. J..

39. V konaní teda bolo preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, ktorou žalobkyňa ako veriteľ požičala žalovanému ako dlžníkovi peniaze vo výške 150.000,00 Sk (4.979,09 eura) s tým, že žalovaný jej peniaze vráti do 20.08.2008. Spornou však bola skutočnosť, či žalovaný zo zmluvy plnil, respektíve či suma 3.492,94 eura zaslaná na účet žalobkyne v zmysle Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 26.04.2011 bola plnením z tejto pôžičky alebo vrátením investícií žalobkyne do bytu, a zároveň či prišlo k započítaniu pohľadávky žalovaného voči pohľadávke žalobkyne vo zvyšku sumy z pôžičky.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný na zmluvu o pôžičke nič neplnil, keď žalovaný opak nepreukázal. Pokiaľ ide o sumu 3.492,94 eura, ktorá bola na účet žalobkyne zaslaná v zmysle Dodatku č. 1, kde žalovaný vystupoval ako predávajúci, a ktorá bola pripísaná na účet žalobkyne dňa 06.05.2011, súd mal z vykonaného dokazovania za to, že nešlo o plnenie zo zmluvy o pôžičke, ale išlo o vrátenie investícií žalobkyne do bytu na ul. O. v J.

41. Súd mal uvedené za preukázané jednak z výpovede svedka U. J. Z., ktorý na pojednávaní potvrdil, že v byte na O. X sa vykonávali rekonštrukčné práce, pričom sa prerábali okná, podlaha, kuchyňa, kúpeľňa, vodoinštalácia, niečo z elektroinštalácie, pričom toto bolo financované z peňazí predaja bytu na Y. ulici (t.j. z finančných prostriedkov žalobkyne), lebo žalovaný nemal peniaze. Uvedené rekonštrukčné práce a ich financovanie žalobkyňou boli okrem výpovede svedka preukázané aj listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, síce faktúrou č. 3090317 (č.l. 62), ktorá preukazuje vyfakturovanie kúpnej ceny okien, vonkajších a vnútorných parapiet, žalúzií, ako aj montáže v celkovej sume 1.402,23 eura práve žalobkyňi. Hoci žalovaný namietal v odvolaní zo dňa 18.08.2013, že plastové okná objednával aj vyplácal on, nepredložil o tom žiaden dôkaz, pričom vo faktúre sa nachádza meno a priezvisko práve žalobkyne. Rovnako investícia žalobkyne do bytu vyplýva aj z výdajky č. V090331 (č.l. 62 druhá strana), z ktorej je zrejmé zakúpenie dlažby v sume 490,59 eura, pričom ak by nešlo o náklady žalobkyne, nedisponovala by uvedeným dokladom. Z Potvrdenia zo dňa 10.04.2012 (č.l. 58) potom vyplýva, že žalobkyňa uhradila časť dlžnej sumy za náklady na bývanie vo výške 750,00 eur, a z podacieho lístku (č.l. 63) potom vyplýva platba za elektrinu v sume 84,65 eura. Sám žalovaný pri výsluchu u vyšetrovateľa ORPZ v J. (viď. uznesenie o zastavení trestného stíhania zo dňa 03.04.2012 na č.l. 54) uviedol, že žalobkyňa do bytu na O. X v J. investovala svoje peniaze, a to vo výške cca 2.500,- eur, za ktoré realizovala prerobenie bytu a 1.000,- eur na nákup nábytku, čo spolu predstavuje sumu 3.500,- eur. Hoci žalovaný tvrdil, že aj on investoval do bytu, uvedené tvrdenie ničím nepreukázal, ani nenavrhol vykonať ohľadom toho žiaden dôkaz. Svedeckou výpoveďou U. J. Z. bolo pritom preukázané, že žalovaný peniaze nemal, keďže svedok mu požičiaval.

42. Súd poukazuje na to, že suma, ktorú uviedol žalovaný u vyšetrovateľa (spolu 3.500,- eur) je približne v rovnakej výške ako suma, ktorá bola žalobkyňi zaslaná na účet po predaji bytu na O. X v J. (3.942,94 eura), preto má za to, že išlo práve o vrátenie finančných prostriedkov vynaložených na uvedené zhodnotenie bytu v zmysle vyjadrenia žalobkyne. Súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že išlo o plnenie zo zmluvy o pôžičke, pretože má za to, že keby tomu tak bolo, išlo by o zaokrúhlenú sumu. Uvedené tvrdenie žalovaného nepreukázala ani svedecká výpoveď svedka A. D., pretože svedkova domnienka, že suma 3492,94 eura bola vrátením peňazí zo zmluvy o pôžičke, vyplývala podľa neho len z toho, že mu o zmluve o pôžičke hovorila žalobkyňa. Súčasne však svedok uviedol, že pokiaľ ide o konkrétnu sumu 3.492,94 eura v dodatku č. 1, nevie prečo išlo práve o túto sumu, bol to pravdepodobne návrh žalovaného.

Svedok pritom nebol svedkom žiadnej ústnej dohody medzi žalobkyňou a žalovaným, z čoho je zrejmé, že svedok sa nevedel hodnoverne vyjadriť, čo mala predstavovať suma 3.492,94 eura zaslaná na účet žalobkyne pri predaji bytu. Súd tiež poukazuje na požiadavku žalovaného, aby súd skúmal aj dôvod, prečo žalobkyňa nežiadala o vrátenie pôžičky skoro 3 roky. K tomuto súd uvádza, že skutočnosť, prečo žalobkyňa požiadala o vrátenie sumy pôžičky žalovaného prostredníctvom súdu žalobou podanou práve dňa 03.08.2011 je pre posúdenie veci nepodstatná. Z uvedeného však vyplýva, že ak podľa vyjadrenia žalovaného žalobkyňa o vrátenie pôžičky nežiadala takmer 3 roky od jej poskytnutia, pri dojednávaní Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 26.04.2011 sa nemohli strany sporu dohadovať na vrátení jej časti.

43. Okrem toho súd poukazuje na Darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena zo dňa 21.01.2010 (č.l. 196), ktorú predložila žalobkyňa, z ktorej zmluvy vyplýva jednoznačná vôľa žalovaného darovať žalobkyňi predmetný byt na O. s tým, že on bude oprávneným z vecného bremena doživotného užívania a bývania v nehnuteľnosti. K podaniu návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nedošlo neznalosťou žalobkyne, keď táto si nesprávne vyložila informáciu od právnej zástupkyne, a síce, že má čas tri roky na vklad, a to tak, že má tri roky čakať. Z uvedenej darovacej zmluvy pritom vyplýva, že žalovaný chcel žalobkyňi darovať byt na O. X v J., z čoho má súd za to, že žalovaný si uvedomoval, že sa prevažne žalobkyňa finančne pričínila na jeho nadobudnutí, a keďže uvedená zmluva do katastra vložená nebola (o čom musel vedieť z toho, že vystupoval ako predávajúci bytu), hodlal vrátiť žalobkyňi aspoň investície do bytu vložené.

44. Žalovaný nepreukázal, a to ním navrhnutým dôkazom (výsluchom svedka A. D.), že o časti sumy pôžičky približne vo výške 1.250,00 eur došlo k ústnej dohode medzi ním a žalobkyňou, že táto suma bude použitá na vyrovnanie dlhu žalobkyne na nájmomnom, t.j. že dôjde k započítaniu týchto pohľadávok, nakoľko svedok uviedol, že nebol svedkom žiadnej ústnej dohody medzi žalobkyne a žalovaného. Rovnako žalovaný ničím nepreukázal tvrdenie, že sumu peňažných príspevkov na osobnú asistenciu za rok 2010 vo výške 2.825,10 eura si ponechala žalobkyňa, ani nenavrhol vykonať dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia. Pokiaľ ide o vyjadrenia žalovaného o znížení rozpoznávacích schopností žalobkyne a návrh na preskúmanie duševného stavu žalobkyne, súd uvádza, že takýto dôkaz nevykonal, keď takéto vyjadrenia považoval len za účelové, pričom žalobkyňa na pojednávaniach nejavila žiadne známky duševnej poruchy a súd nemal žiadne pochybnosti o jej spôsobilosti konať samostatne pred súdom.

45. Súdu sa napriek úsiliu nepodarilo vykonať dokazovanie konfrontáciou strán sporu, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že počas celého konania sa žalovaný na pojednávanie dostavil iba jedenkrát, pričom svoju neprítomnosť buď vôbec neospravedlnil, alebo ju ospravedlnil nie vážnymi dôvodmi.

46. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobkyňi priznal od žalovaného sumu 4.979,09 eura ako sumu nevrátenej pôžičky v celej výške, keďže nebolo v konaní preukázané, že by žalovaný na zmluvu o pôžičke niečo plnil, keď z vyššie vykonaného dokazovania vyplynulo, že suma vo výške 3.492,94 eura zaslaná na účet žalobkyne pri predaji bytu bola len vrátením investícií do bytu žalobkyňi. Hoci ani žalobkyňa ani žalovaný nevedeli priamo preukázať, aká bola ich ústna dohoda v čase uzatvárania dodatku ku kúpnej zmluve, to že išlo o vrátenie investícií žalobkyňi a nie plnenie zo zmluvy o pôžičke mal súd za preukázané z vyššie uvedených dôkazov posúdených nielen jednotlivo, ale najmä v ich vzájomnej súvislosti.

47. Žalovaný tým, že svoj dlh z pôžičky, ktorý mal voči žalobkyňi, v dohodnutej lehote do 20.08.2008 nesplnil, dostal sa do omeškania s plnením sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do zaplatenia, za ktoré obdobie a z ktorej sumy priznal súd žalobkyňi úrok z omeškania až do zaplatenia. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd priznal žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne namiesto požadovaných 9% ročne a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko v zmysle vyššie citovaného nariadenia vlády účinného v čase vzniku omeškania bola výška úroku z omeškania počítaná ako dvojnásobok diskontnej sadzby NBS, pričom ku dňu 21.08.2008 bola diskontná sadzba NBS vo výške 4,25%.

48. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobkyne za odôvodnený v časti o zaplatenie sumy 4.979,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do zaplatenia, preto mu vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku (časť úroku z omeškania) žalobu vo výroku II. zamietol.

49. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

50. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 75 dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorej lehote má žalovaný dostatok času zabezpečiť si finančné prostriedky napr. formou úveru.

51. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bola úspešná v celej výške istiny a neúspešná bola len v nepatrnej časti úroku z omeškania (0,5% ročne), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Podľa Čl. 20 ods. 1 veta prvá zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo vlastniť majetok.

56. Podľa Čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

57. Podľa Čl. 4 ods. 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

58. V konaní vznikli trovy štátu vyplatením náhrady vecných nákladov banke za podanú informáciu v sume 31,87 eura v zmysle uznesenia č.k. 13C/127/2011-69 zo dňa 23.07.2012.

59. Trovy štátu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie upravovalo ustanovenie § 148 ods. 1 OSP účinné do 30.06.2016, v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený s tým, že ho nahradil nový procesný poriadok, zákon č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý trovy štátu neupravuje. Súd preto, rozhodujúc o trovách štátu, rozhodol podľa čl. 4 ods. 2 CSP (analogia legis) v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď vo výroku IV. rozsudku priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, nakoľko tento bol v konaní neúspešný. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Na záver súd uvádza, že nebolo možné zrealizovať pokyn súdu druhej inštancie pokiaľ ide o opravu osoby, ktorej má žalobkyňa zaplatiť náhradu iných trov konania, vo výroku III. rozsudku č.k. 13C/127/2011-151 zo dňa 02.10.2014 (kde súd nedopatrením namiesto „odporcoví“ uviedol „navrhovateľovi“), nakoľko výrok III. uvedeného rozsudku bol uznesením súdu druhej inštancie zrušený, keďže zrušený bol rozsudok vo všetkých jeho výrokoch, a preto niet akého výroku, ktorý by bolo možné opraviť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).